

NATIONALE ANTI-FASCISTISCHE BETOOGING

NEEN AAN
DE
VOLMACHTEN
RIJKSWACHT
EN
EXTREEM
RECHTSE
TERREUR

Zaterdag 25 september - 14 u
Grote Markt
ANTWERPEN

met het
ANTI
FASCISTISCH
FRONT
stamp je
terug

“tegen het fascisme als ideologie, en tegen de krachten die het fascisme in zijn geheel of in delen ervan in de samenleving willen invoeren.” Volgens deze beginselverklaring is het fascisme een product van de kapitalistische samenleving en is de antifascistische strijd onlosmakelijk verbonden met de strijd tegen het kapitalisme, waar ook ter wereld. Een tweede punt is het streven naar democratische besluitvorming, vrijheid van meningsuiting en de reactie tegen alle vormen van discriminatie. De beginselverklaring eindigt met de doelstellingen van het AFF: enerzijds bewustmaking en anderzijds druk uitoefenen en de massa mobiliseren. Extreem-rechtse groepen als de Vlaamse Militanten Orde (VMO) en Were Di werden specifiek gevisieerd. Bij aanvang was het AFF een front van progressieve organisaties zoals ABVV-gewest Antwerpen, ACOD-gewest Antwerpen, BSP-federatie Antwerpen, lokale BSP-afdelingen, communistische en klein-linkse partijen en organisaties, landcomités zoals Casa Chile en het Griekenlandcomité, migrantengroeperingen, vrouwenverenigingen, culturele organisaties... Ook het Onafhankelijkheidsfront en verenigingen van oud-politiek gevangenen uit de Tweede Wereldoorlog speelden een belangrijke rol binnen het AFF. Een zestigtal organisaties ondertekende de beginselverklaring. Verantwoordelijk uitgever van de eerste AFF-pamfletten en een van de drijvende krachten was Frans Lauwers, ACOD-secretaris voor de gemeentediensten.

Affiche van het Anti-Fascistisch Front (AFF), 1982

Het bekendst waren de betogingen van het AFF (in 1978, 1982, 1989, 1991...), maar het organiseerde ook informatie-avonden, richtte antifascistische stadswandelingen in en organiseerde optredens zoals *Artiesten tegen fascisme*. Vanaf de jaren 1977-1978, ten gevolge van de economische crisis en de inperking van de syndicale rechten, werden de aanwezigheid en de rol van vakbondsmilitanten binnen het AFF groter. De betoging op 4 december 1982, die eindigde in een fysieke confrontatie met de VMO, bezorgde het AFF een kwalijke reputatie in bepaalde middens. Vooral in de pers werd de associatie tussen AFF-betogingen en rellen benadrukt. Rond die tijd werd het AFF meer en meer een aantrekkingspool voor onafhankelijkken die actief wilden zijn in de antifascistische strijd en die al vlug de actieve kern van het AFF gingen uitmaken. De besluitvorming werd echter nog gedragen door de organisaties maar door de verschillende visies op strategie en tactiek werd het vinden van een consensus moeilijker. Vanaf midden de jaren 1980 haakten verschillende organisaties af.

Begin jaren 1990 werd het AFF omgevormd tot een ledenorganisatie. Het kleinere AFF lag aan de basis van bredere samenwerkingsverbanden, zoals Antwerpen Helemaal Anders dat tot zesduizend betogers mobiliseerde. Ook het 8-Meicollectief ontstond mede op initiatief van het AFF. Vanaf dan concentreerde de werking van het AFF zich vooral op de uitgave van het tweemaandelijks tijdschrift *Verzet*. Het tijdschrift kende een redelijk succes dat, behalve aan sympathie voor het AFF, toe te schrijven was aan de vlot geschreven en

goed gedocumenteerde artikels over extreem-rechts en antifascisme. De kern van actieve militanten verkleinde en verouderde. Jongeren vonden eerder de weg naar de andersglobalistenbeweging en naar nieuwe vormen van actie- en informatie-verspreiding zoals Indymedia op het internet. Omdat onvoldoende medewerkers klaarstonden om de toenmalige redactie- en lay-outploeg op te volgen, stopte het AFF na negentien jaargangen met de publicatie van *Verzet*. Het laatste nummer verscheen in de zomer van 2000 en bevatte een fotoverslag van de Lenteparade van het 8-Meicollectief, een voorpublicatie uit *Wat het Vlaams Blok verzwijgt*, de volledige campagneagenda van het Vlaams Blok voor de gemeenteraadsverkiezingen in het najaar, en voorts boekbesprekingen en kortere bijdragen over binnen- en buitenland. Vanaf dan verscheen enkel nog een jaarlijkse *Nieuwsbrief*, met als vaste rubriek een verantwoording van de uitgaven het voorbije jaar, bekostigd met de giften die het AFF bleef krijgen. De AFF'ers en de redactieploeg van *Verzet* onderhielden nog wel een goed gedocumenteerde en informatieve website. Sinds 20 februari 2005 is die website vervangen door een weblog.

Het archief van het Anti-Fascistisch Front, dat bewaard wordt in Amsab-ISG-Centrum Antwerpen, documenteert de werking en organisatie van deze vereniging. Daarnaast bevat het veel informatie over extreem-rechts, fascisme en antifascisme op lokaal, regionaal en zelfs internationaal niveau. Het beslaat 5 lopende meter en is toegankelijk mits toelating van de dienstdoende archivaris.

Het archief van Info Jeugd

Bert Boeckx, Amsab-ISG

Info Jeugd Nationaal was een alternatief studie- en servicecentrum voor jongeren. Het werd in 1967 opgericht door de Gentse pedagoog Willy Faché als een autonoom adviescentrum, waar jongeren kosteloos met al hun concrete vragen terecht konden. Het was de bedoeling om informatie te brengen over onderwerpen die toen nog in de taboesfeer lagen zoals seksualiteit, rechten van minderjarigen, drugs. Ongeveer gelijktijdig ontstonden in Vlaanderen de releasecentra, de jongerenadviescentra (JAC's) en de jongereninformatiecentra (JIC's). Dit waren toen de voornaamste verspreiders van de informatie van Info Jeugd Nationaal. De organisatie, die in 1969 door het ministerie van Nederlandse Cultuur erkend werd als jeugddienst, was eerst gevestigd in Gent. In 1983 verhuisde Info Jeugd Nationaal naar Antwerpen, eerst naar de Prinsstraat en vanaf 1994 naar het polyvalent AMOK-Centrum op de Vrijdagmarkt.

Info Jeugd Nationaal bouwde een Info Service uit waar jongeren met eender welke vraag terecht konden. Het belang-